

שתי סנות לרפת

עופר קרוול - אמבר

התחלובה כך, שע"י המיון המוקדם ניתן יהיה להפיק מפרות אלו את מה שהיו נותנות בלאו הכי, אבל בעלות נמוכה יותר, פחות השמנה מיותרת ופחות תחלואה.

2/3 שאובחנו כ"גבוהות" (ותמיד גבוה ונמוך זהו ערך יחסי לכל עדר ולא ערך מוחלט) ימשיכו לקבל את הממשק והמנה הטובים ביותר וללא פשרות, כדי שניתן יהיה להפיק מהן את המרב.

ההצעה המוצגת כאן דורשת מיומנות גדולה יותר של הרפתן ויש בזה אפילו מן התענוג שבמקצוע, שיוביל כל אחד מאיתנו להשקיע יותר בהכרת הפרה הבודדת יחד עם שיפור משמעותי בתוצאה המקצועית והכלכלית. ■

הממליטות ב-3 השבועות הראשונים לתחלובה. המיון יעשה בנפרד לכל קבוצת גיל (מבכירות, המלטה שנייה והמלטה שלישית ומעלה). בעדרים קטנים אפשר להוציא את המבכירות מהמשחק ולעשות מיונים רק לפרות.

המיון יאבחן בכל קבוצת גיל את 1/3 הפרות המניבות את התנובה הנמוכה יחסית לכל עדר בנפרד. 1/3 הפרות האלו יעברו, מיד אחרי יציאתן מקבוצת הממליטות, למשטר הזנה ומנה בסטנדרט נמוך יותר מהמקובל עם יותר מזון גס, פחות חלבון ואנרגיה ופחות הקפדה על גרעינים, סויה וכד'. ה- 1/3 "הנמוך", זהו השליש שללא כל ספק, יישאר נמוך גם ביתר

אומרים לנו שחסר חלב, משלמים 90% לחלב עודף ואנחנו מחזיקים בעדר פרות לא יעילות, כדי לענות על צורכי האומה ולייצר יותר חלב.

בעבר נהוג היה להאביס פרות שונות במנות שונות, בעיקר לפי החלב והמרחק מהמלטה. עבודות שעשינו עוד בשנות ה-80 של המאה הקודמת הראו כי מעבר פרות ממנה "גבוהה" למנה "נמוכה" באמצע התחלובה משיג תוצאה הפוכה מהצפוי. הפרות שהועברו יורדות בחלב, משמינות ועולה חשיפתן ורגישותן לתחלואה מטבולית, לאחר ההמלטה הבאה.

פרות שאובחנו כנמוכות ב-3 השבועות הראשונים לתחלובה (ולא חשנה אם זה בגלל גנטיקה או אירועי המלטה), נשארו נמוכות לכל התחלובה

בדקנו במספר מחקרים ומצאנו כי פרות שאובחנו כנמוכות ב-3 השבועות הראשונים לתחלובה (ולא משנה אם זה בגלל גנטיקה או אירועי המלטה), נשארו נמוכות לכל התחלובה והגיעו ליושב שמנות, אפילו אם היו יחד עם כל הפרות האחרות כל השנה ובאותה מנה. בשנים "הטובות" של סלקציה ברמה שהגיעה ל-50%, לא היו לנו בעיות עם פרות אלו כי הן פשוט לא שרדו. היום יותר ויותר פרות, אשר בעבר הוצאו מהעדר, מוזרעות ונשארות לתחלובה הבאה. התוצאה פחות חלב ויותר אירועים.

יש מי שמציע להוריד את רמת ההזנה לכל הפרות ולחסוך ממון. ייתכן, אבל סביר שהדבר יוביל לפגיעה בתנובה, בנצילות המזון ולתוצאה הפוכה מהמצופה.

הרעיון שנבדק והוכח כבר בשנות ה-80 היה למיין את הפרות עוד כאשר הן בקבוצת